

ЮЛІЯ ГОНЧАР
ju.gonchar@gmail.com
063-384-26-03

ЧИТЕРИ

постдокументальна хіп-хоп балада

СЦЕНА 1. ІНТ. КІМНАТА КВАРТИРИ - НІЧ

02:00 ночі, 96 р. На двомісному ліжку хропе ВІКТОР, лікар руде волосся, блакитні очі (33) та не може заснути АННА (30) гарна жінка, біля них на окремому ліжку за дерев'яними ґратами лежить з відкритими очима ПОЛІНА їхня дитинка (6). Під їхніми вікнами весела компанія випиває горілку біля кіоску, вони грають і співають пісню Розенбаума під будинком навпроти. Поліна відбиває ритм зубами, це її внутрішній концерт грає.

ЖІНКА ЗНИЗУ

А Костінька щоо розлий нам на коня, на Петра Іваничааа

Чути жіночий і чоловічий сміх, пляскіт і брязкіт.

ЧОЛОВІК ЗНИЗУ (співає.)

Как часто вижу я сон, мой удивительный сон

В котором осень нам танцует вальс-бостон

АННА(штрикає чоловіка у бік.)

Вітя. Вітя.

ВІКТОР

Що ще

АННА

Знову. Ну діставай.

Віктор підводиться, декілька секунд сидить на ліжку. Бере зі шкафчику велику книжку, під нею коробка з написом Корсар. Віктор відкриває вікно, прицілюється. Поліна відбиває ритм зубами, це не подобається Анні.

ВСЯ КОМПАНІЯ ЗНИЗУ

А когда затихли звуки в сумраке ночном

Всё имеет свой конец, своё начало

Загрустив, всплакнула осень маленьким дождём

Ах, как жаль этот вальс, как хорошо было в нём

АННА

Поліна, не шорхоти зубами!

Віктор підпалює петарду з коробки і жбурляє вниз. Роздається постріл і візг.

СЦЕНА 2. ІНТ. КІМНАТА У КАРПАТСЬКОМУ БУДИНКУ - ДЕНЬ

ЮЛЯ (30), сценаристка сидить за столом пише в блокнот вірші. Про Поліну, своє альтер-его, свою подружку всього життя. Тут важлива роль спостерігача.

ЮЛЯ

Я виходжу до річки гірської і бачу кавун. Я сідаю на березі гірської річки.

У кущах чути проміжок тисячоліть майбуттів.

Я пишу ці вірші у Карпатах з вином і грибами
 Що у бануш покласти ми ласимо завжди багато. Перечитую
 все це і бачу тут купу помилок це робота моя над помилками
 сиплеться гілками. Я іду повз закинута санаторій і мікву я
 палаю бажанням плодити думки як собак. Меблірованою
 повністю двадцять тисяч євро на території басейн
 спортивний зал тренажер це я чую знадвору. Концентрація
 максимум. Перша сцена має бути дуже вагома. Ми отримуємо
 перше враження перші літери ця історія нам вже знайома. Це
 лиш шлях цей чумацький що ідем ми кружляєм у тапках
 шукаєм. Я босоніж біжу по камінню і згадую зорі що ми вчора
 збирали. Ти вкусив мене боляче. Це не про-ба-ча-ють. Так про
 що ця історія глядач у залі питає? Та зачєм всі ці зорі і яке це
 стосунок до реакції має? Емоція. Її бажання її потреба її
 внутрішня тема. Брейкінг зе рулз, я трохи недовідчуваю. Це
 важлива для мене історія і я особистий стосунок до неї маю. Я
 люблю всіх персонажів але! Через особливу оптику я була з
 ними на Кью енд Ей. І якщо ви питаєте мене чому, я відповім:
 Я хочу зробити з них чемпіонів, я витащу їх з ефірів. Геній не
 зламати. Я готова бути генієм але з нормальною психікою.
 Чемпіони походять із тоталітарних країн. Але тут у своєму
 тексті я не хочу бути тираном я білий і лагідний дельфін в
 українському контексті.

СЦЕНА 3. ІНТ. КІМНАТА КВАРТИРИ - ДЕНЬ

*Поліна, дівчинка 6 років, стоїть на підвіконні і виглядає у вікно маму. На кухні
 вправляєється її бабуся ВІКА (60), мати Анни. Дівчина рада, побачивши знайомий
 силует - іде мама.*

ПОЛІНА (кричить до бабусі.)
 Мама повертається!

Поліна поспішає злізти з підвіконня.

СЦЕНА 4. ІНТ. КОРИДОР КВАРТИРИ - ДЕНЬ

*У квартиру (двокімнатна хрущовка) заходить мама Поліни, Анна. У неї сльози на
 очах. Поліна кидається обіймати маму.*

ВІКА (тривожно.)
 Ну що

АННА
 Мама, у мене рак

Жінки плачуть і обіймаються у коридорі. Хуяк. Ну не можна з нами так.

СЦЕНА 5. ІНТ. ЛІКАРНЯ - ДЕНЬ

ПОЛІНА (11) з батьком ВІКТОРОМ (38) стоять біля палати-боксу у лікарні, де лежить Анна. Це ізольований бокс, де випромінювання від рецидиву раку молочної залози робили Анні. Поліна з батьком машуть до побачення слабкій матері і йдуть коридором лікарні.

СЦЕНА 6. ІНТ. СХОДИ ЛІКАРНІ - ДЕНЬ

ПОЛІНА.

Мама сварить мене постійно, що математику не розумію.

ВІКТОР.

Як це.

ПОЛІНА.

У мене немає сили. Я ще вдома біля неї лягала з підручником. Вона мені намагалась пояснити, а я все одно не розумію сторони трикутника А Бе і Це. Тоді вона почала кричати на мене через оце усе.

ВІКТОР.

Цілуй, цього скоро може не бути.

Поліна стрибає попереду батька сходами вниз. Вона вирішує не чути. Батько зупиняється на декілька сходів вище Поліни.

ВІКТОР

Поля, стій. У тебе якісь повадки дитини.

Поліна повертається до нього.

Віктор дає Поліні кулон із серцем.

ВІКТОР

Ось мама передала тобі це.

Поліна стривожено мовчить, дивиться на кулон у руці.

СЦЕНА 7. ЕКСТ. ПОДВІР'Я ЛІКАРНІ - ДЕНЬ

Поліна і батько мовчки виходять з будівлі лікарні, підходять до машини. Поліна сідає з батьком у машину спереду. Чути крики пташини у лісі навпроти будинку лікарні. І всі сподівання марні.

СЦЕНА 8. ІНТ. МАШИНА - ДЕНЬ

Віктор вмикає радіо, це "Русское радио". Звучить пісня "Эти глазки, эти голубые глазки".

ПОЛІНА

Як справи на роботі?

ВІКТОР

Все як завжди, багато роботи.

Поліна чекає від батька оцінки і ласки, продовжує розповідати йому казки.

ПОЛІНА

А ми випустили нову газету, я її редактор. Хочеш знати як я вирішила її назвати?

Батько переключає передачі, дивиться на дорогу, стискає кермо. Не думаю, що він знає це слово, цю назву а значить воно Заключна урочиста масова сцена вистави або святкової концертної програми.

ПОЛІНА

Називається "Зебрин апофеоз".

ВІКТОР

Як цікаво. Коли за клас платити наступний взнос?

ПОЛІНА

Я не знаю.

Машина зупиняється на зебрі, Віктор пропускає літню жінку з собакою.

ВІКТОР

Могла би йти швидше із такою сракою!

ПОЛІНА(радіє.)

Дивись, дивись, ось і зебра! Як співпало!

СЦЕНА 9. ІНТ. МАШИНА БІЛЯ МАКДРАЙВУ - ДЕНЬ

Віктор отримує пакунок із замовленням з віконця. Салон заливають промінчики сонця.

ОФІЦІАНТ

Смачного! Гарного дня! Дякую що завітали.

Віктор їде далі.

СЦЕНА 10. ІНТ. МАШИНА БІЛЯ БУДИНКУ ПОЛІНИ - ДЕНЬ

Поліна і Віктор їдять у машині. По радіо тривожні новини.

ПОЛІНА

Вітя, передай серветку.

Віктор передає серветку Поліні. Він швидко їсть за кермом. Так його в армії вчили.

ПОЛІНА

І уяви, мені саме цей білет попався. Ну той, що ти сказав "Цей

тобі точно не попадеться!" і не допоміг мені зрозуміти як робиться це штучне дихання рот у рот. І він попався-таки, звідки він тільки взявся. А у мене цейтнот! І я все одно відповіла на відмінно. Так що у мене все відмінно, я хороша дитина.

ВІКТОР

Так і має бути. Розкажи ще щось.

Говорить фатер.

ПОЛІНА

Інка цього року теж відмінниця. Інкін папа приніс телевізор у клас. Це повний атас.

ВІКТОР

Зате ти справжня відмінниця.

ПОЛІНА

А ще у моїй газеті є рубрика "Анекдоти".

Це мій порятунок від шкільної нудоти.

Це конкурс. Хочеш розкажу анекдот-переможець? Його Настя розказала. Цей просто клас. У мене теж хороший був, але його не вибрав клас.

ВІКТОР

Ну шкода. Так, розкажи, звичайно.

ПОЛІНА

Якраз про лікарів, лікарню. Тобі сподобається. Заходить кореспондент газети у божевільню, репортаж робити, працювати. Заходять вони з лікарем в палату, а там всі божевільні до стелі причепилися і висять, на щось чекають, шарудять. Лікар тоді каже: Осінь прийшла, листю хана. І всі божевільні попадали вниз. Лише один залишився висіти лист. Чіпляється за якийсь карниз. Кореспондент питає, а чого всі попадали а цей один висить і не хоче летіти. А той згори відповідає: "Мені пофіг, я хвойний, нічо не знаю, я хочу жити!"

Поліна посміхається, дивиться на батька. Він беззвучно плаче. Вона зітхає.

СЦЕНА 11. ІНТ. МАШИНА- НІЧ

ПОЛІНА (15) сидить на задньому сидінні. Спереду біля батька ІННА (40), це мачуха Поліни, вона заїкається. Вони їдуть уночі на море, а у Поліни серце стискається.

ІННА

Поля, цей рюрюрюкзак твій. Поклади у ноги його, зніми з сидіння його.

ПОЛІНА

Це чому? Це тому що він мій?

ІННА

Що сама не бачиш. Він брудний.

ПОЛІНА

Ну трохи брудний. Але мені так зручно.

ІННА

Не спепеперечайся зі старшими. Трохи брудний - це ти невлучно. Могла б і випрапрапрати вдома. Чи тебе не навчили, чи в тебе перевтома? У дівчинки все має бути чистим і охайним.

ПОЛІНА

Ні, не вчили мене вдома такому.

ІННА

Вітя, ось бабабачиш. Не слухається взагалі. Ти Поліна на себе посматрі, яка в тебе зачіска. Одяг треба прасусусувати. Вітя, хоч ти їй скажи, мала б це мала знати.

Машина зупиняється біля бахчі з кавунами.

ВІКТОР

Час для зупинки.

Всі виходять з машини зі своїми думками.

СЦЕНА 12. ЕКСТ. ПОЛЕ З КАВУНАМИ - НІЧ

Поліна виходить з-за кущів. Інна хапає її за руку.

ІННА

Поля, підтирайся туалетним папапапером після того, як попипіпієєш, після туалету. Бо від тебе такий запах..Сцяками і клозетом. Батько тобі такого не скакакаже, а жінки так мають робибити.

Інна як скаже як по стіні розмаже. Поліна паралізовано дивиться на Інну. Виривається від неї як мала дитина.

ПОЛІНА

Та ви мені не розказуйте, що і як робити. Вже набридли своїми вказівками, як мені жити.

ІННА

Таааак, а це вже що? Я ж тобі добра бажаю! Ти слухайся і мовчи!

Віктор виходить з-за кущів.

ВІКТОР

Поліна, що знову таке на тебе найшло?

ПОЛІНА

Вона мені набридла! Такого з мамою не було! За столом нічого не скажи, ти брудна, ніс у тебе завелекий! Я нікуди не поїду. Залиш мене тут, Вітя.

ІННА

Я тебебебебе навчу батька батьком називати, він тобі не дядяддя який, скільки разів казати! Якщо мати тебе не навчила порядку ієрархії!

Поліна гамселить сама кавуни, намагається відірвати один. Один в полі не воїн. Один є богом поезії, перемоги та полювання, Поліна тут же на полі імітує блювання.

ПОЛІНА

Бебебебе!

ІННА

Ну давай, ще вдар мене! Ще кавуном кинь у рідного батька! Цього тебе навчила рідна матір! Ти її нененене повернеш, хватить!

Інна іде до машини. Поліна відірвала кавуна, обіймає його руками обома.

ВІКТОР (Поліні.)

Що ти робиш! Я тобі скільки разів казав, ласкове теля двох маток ссе, помирись з Інною і кинь оце все. Швидко. І щоб я більше такого не бачив! Швидко!

Поліна тащить кавун до салону.

СЦЕНА 13. ІНТ. МАШИНА - НІЧ

Віктор заводить мотор. У Поліни внутрішній спор.

ВІКТОР

Ну.

ПОЛІНА

Вибачте мене, будь ласка. Інно.

Поліна вкладає рюкзак на підлогу машини. На сидіння кладе кавун, біля нього вмощується, його обіймає. Внутрішні сльози все небо душі вкривають. Поліна заплющує очі, її щоки червоні. Вона засинає.

СЦЕНА 14. ЕКСТ. КОНЦЕРТ НА ВІДКРИТОМУ ПОВІТРІ - ДЕНЬ

Поліна стоїть серед групи людей, як на ринковій площі. Люди одягнені у світле з натуральних тканин вільного крою. Перед ними сцена із гучномовцем і мікрофоном.

ГОЛОС ЗІ СЦЕНИ

Брахман пізнає себе через архетип злобної мачухи.

Поліна вважає любов важливіше за силу. Саме так її вчили.

СЦЕНА 15. ЕКСТ. ПЛЯЖ - ДЕНЬ

ПОЛІНА (16) серед групи людей на пляжі, вони грають у волейбол. ОЛЕГ (16), хлопець з гарним сильним тілом, бере за руку ніжно Поліну і разом вони біжать до душових кабін.

СЦЕНА 16. ІНТ. ВІДКРИТА ДУШОВА КАБІНА - ДЕНЬ

Олег ніжно допомагає Поліні обмитися від піску, торкається її родимок, з любов'ю розглядає.

ОЛЕГ

Полічко, яка в тебе шкіра ніжна, ми тебе зараз всю обмиємо.

Олег її ніжно купає.

У душову кабінку МАКС (17) залітає, худий хлопець у довгих штанах кольору хакі. Він Поліну за талію хапає і веде за собою з кабінки кудись зварювати. Що вони будуть робити далі?

ПОЛІНА (сміється.)

Куди!

ОЛЕГ

Ти нормальний? Ми ще недомилися!

СЦЕНА 17. ЕКСТ. ДОРОГА ДО ЛИМАНУ - ДЕНЬ

Макс веде Поліну через дорогу до лиману повз кіоски з сувенірами і надувними матрацами, іншими пляжними ділами.

СЦЕНА 18. ЕКСТ. ЛИМАН - ДЕНЬ

Макс заходить з Поліною по коліна у лиман.

ПОЛІНА

Що ти робиш!

МАКС

Що не бачиш? Багнюкою будем жбурляться!

ПОЛІНА
Оце обман!

Макс жбурляє Поліну у чорну жижу лиману. Він нахилиється, набирає повні долоні чорної грязюки і жбурляє на голову Поліні.

МАКС
Где же ваші руки!

Чорна жижа стікає її обличчям. Плям. Вони сміються, Поліна намагається встати і теж жбурляє у нього грязюку Ам. Максим нахилиється до Поліни, кладе їй на плечі руки та силою цілує у губи. Поліна пручається, але слабо. Їй це подобається. Розслаблення хвиля. Макс повністю вкриває чорною масою її тіло.

СЦЕНА 19. ІНТ. КВАРТИРА - ДЕНЬ

ПОЛІНА (16) сидить на ліжку у майці і короткій спідниці. На стінах і в шафах Поліни багато дипломів та кубків за високі досягнення у навчанні, шкільні портрети, золота медаль і стрічка випускниці.

Навпроти неї як у трикутнику стоять баба Віка і батько Віктор.

ВІКТОР
Що вигадала!! Ти подивись на неї!

ВІКА
Так, ти заспокойся, Вітя. Що таке, що сталося з нею?

ВІКТОР
Ти в своєму розумі, ти взагалі ніхто! Та ти без нас взагалі шматок..шматок лайна ти ось що! Бруд!

ВІКА
Ти шо, зовсім того? Шо сталося я питаю?

ВІКТОР (замахуючись.)
Та ти шльондра малолітня! Сука! Як ти смієш!

Віка перекриває Поліну своїм тілом.

ВІКА
А ну пішов звідси! Не смій її ніколи чіпати!

Поліна паралізовано сидить на ліжку. Батько перестає на неї кричати. У розпачі він виходить з дому. З вулиці звучить пісня Kripin Radiohead band. What the hell I'm doing here I don't belong here.

Віка сідає поруч з Поліною, обіймає її тремтяче тіло. Поліна плаче.

ПОЛІНА
Я йому вчорарара

ВІКА

Заспокойся, моя хороша. Я йому не дам тебе ображати.

ПОЛІНА

Я йому сказала, що хочу в Діснейленд на літні какаканікули,
Оля знайшла дешеві квитки.

ВІКА

І шо. Через це ті бійки?

ПОЛІНА

Він погодився попопо телефону. А зараз ми пішли гуляти і він мене ругав. Я від нього ушла.

ВІКА

Він ще більше розлютився? Ну вгомонись, Поля. Він сліз твоїх не стоїть. З цією сучкою продажною, з цією мандою підпарканною все за ніч обсудив і видав, як він матюкався. Якщо він тебе вдарить, я йому так всиплю!

ПОЛІНА

Бабусю, не треба. Інакше я влипну. Нам треба гроші.

ВІКА

Ти моя хороша. Я своєму Товпизі так вставляла!
Тільки руку замахне!
Ой а один раз він мене так побив, прямо ногою в живіт. Все потім там було синє, декілька днів не ходила. Всі вони сволочі.
Ці чоловічі покручі.

СЦЕНА 20. ЕКСТ. ПАРК - ВЕЧІР

ПОЛІНА (25), виглядає значно молодше своїх років, сидить на лавочці у парку, вечоріє, люди хочуть бухать. Палець від ручки німіє. Вона їсть морозиво. Вона спостерігає, як під музику БАТЬКО (38) катається зі своєю ДОНЬКОЮ (12 років) на роликах, у неї ліхтарик горить на чолі.

БАТЬКО ДІВЧИНКИ

Ти як у шаріку катаєшся! Випромінюєш світло!
Дай руку мені.

Вони сміються. Поліна записує у блокнот "стосунки з батьком". До Поліни підходить жінка 30 років, вона дорого вдягнута. Це РЕЖИСЕРКА КАТЯ. Вона зупиняється біля Поліни, в руках у неї дві кави.

ПОЛІНА

Ой яка ти сьогодні гарна! Привіт!

Поліна підіймається, обіймає Катю. Катя до неї ласкава.

КАТЯ

Привіт Полічка! Дякую. Я тобі каву купила. Ти ж хочеш?

Поліна іде з Катєю парком, Поліна бере філіжанку, продовжує говорити, жестикулювати. У неї цю тему не відібрати.

ПОЛІНА

Так, звичайно! Дякую тобі величезне! Слухай, я подумала, знімати треба на Русанівці. Я бачу воду, тема води. Всюди багато води. Русанівські сади.

Поліна трохи обливається кавою, але навіть не помічає цього.

ПОЛІНА

Снився сон сьогодні про плавні, кайаки. Першу сцену бачу її на воді, вона на кайаках гребе, жінка глибокої вдачі, серед чоловіків кермує, пливе. Родіна Мать як символ такої всекараючої жінки справедливості на її фоні росте.

КАТЯ

О! Я там живу. Так, давай обговоримо щодо сценарію все. Мунджіу ти дивилась до речі? Це румунська нова хвиля. Цей мій улюблений режисер. Я хочу все так зробити як у нього, довгі кадри канські лаври...

ПОЛІНА

Для цього ідеально підійдуть плавні.

СЦЕНА 21. ІНТ. РЕСТОРАН ЯПОНСЬКОЇ КУХНІ - НІЧ

Катя і Поліна сидять у ресторані. Поліна у запалі махає руками.

КАТЯ

Так, ти ще чогось замов, що хочеш. Я тебе пригощаю.

ПОЛІНА

Дякую. Вона наливає чайок їм на березі, кремезним оцим чоловікам, це як метафора теж спрацює, такий спочатку дзен ця метафора з чаєм. Вона слідкує за своїм віком. Тобто за зовнішністю. А та ситуація з дівчинкою зробить її чоловіком.

КАТЯ

А як ти закриєш її арку персонажа? А ти вже пишеш в програмі чи як?

ПОЛІНА

Поки що працюю у режимі колажа. Поки що все на папірчиках різних. Друкувать не зберуся ніяк. Але скоро зберу все і тобі відправлю отак. Можна зробити історію з тої газетної вирізки що ти дала, вона шикарна.

КАТЯ

Вже рік я змінюю сценаристів, і думаю ти якраз молода, починаєш свій шлях. Ти станеш Марисею Нікітюк! Від тебе ще необхідна біографія та логлайн, подаємось на міжнародну програму Мідпойнт, це дуже важливий для мене лайн.

ПОЛІНА

Супер..Я подумала, що можна зробити двох героїнь, їх паралеліть. Я не хочу щоб одна була типу прото і антагоністка, у кожній є контра спем сперо. Як у нормальних людей. Тільки одна жертва, а інша..ну вона теж жертва. Так вийшло.

КАТЯ

Слухай, це хороша ідея. Маєм почати вже зараз, тому що в нас часу обмаль, нам треба все встигнути. Щоб Канни відкрили двері.

ПОЛІНА

Катя, скажи. А можливо аванс отримати? У мене так гроші ще є, але я збираюсь ще ще теж на подачу встигнути. На конкурс перформансів до Німеччини.

КАТЯ

А коли він буде?

ПОЛІНА

Та аж через півроку, але там треба невеликий внесок ну і проживання, щоб продовжити роботу. Може ти можеш щось зараз виплатити, таке невелике прохання?

КАТЯ

Поліночка, ти розумієш, зараз цей проект на стадії розробки, я думаю у нас все вийде. Давай творчо підійдемо до питання грошей. Коли буде готовий перший драфт, я тобі 500 доларів можу скинути, але ти ж сама розумієш. ОКЕЙ? Це зі своєї кишені. Тобі так підійде?

ПОЛІНА

Добре. Позич мені тоді тисячу гривень.

Поліна трохи розстроєна. Але принаймні вона вже не так боїться зайти до вітальні.

СЦЕНА 22. ІНТ. КОРИДОР - КВАРТИРА - НІЧ

Поліна заходить в квартиру. Бабця Віка сидить перед ТІВІ.

ВІКА (кричить Поліні.)

О! З`явилась нарешті. Де ти так довго була?

ПОЛІНА (кричить з коридору.)

Розмовляла з режисеркою, обговорювали новий фільм. Дуже класно! Талановита вона.

Поліна заходить до кімнати, обіймає бабусю. Поліна сідає у крісло біля неї навпроти телевізору. Іде передача "Голос" або інший вокальний конкурс, люди співають і себе виражають. Чи на щастя чи на зло але співають все одно. Бабусина мрія стати Аллою Пугачовою розбилася вдрузки об екран і стала прозорою. Відбивається лише у склі гарнітури бокалом хрустальним і фігуркою балерини фарфоровою в вітальні.

ВІКА

А я, думала, знову до Кості пішла. Вже переживала.

ПОЛІНА

Та ні, це я працювала. Так все норм обговорили, вона дуже адекватна. Розмова була дуже вдала.

ВІКА

Ага, адекватна. А гроші вона буде платити?

Поліна встає, підходить до підвіконня, дивиться у вікно, на домашні квіти.

ПОЛІНА

Ну трохи заплатила, але це ж як завжди. Спочатку треба написати, а потім ми подамося на міжнародну програму. Получим бабоси. Але спершу треба подати.

ВІКА

Так грошей немає? Знову за їжу працюєш? Побиратися будеш? У мене, у тата. У подружок.

Поліна ігнорує питання.

ВІКА

Може ти голодна? Я пиріг спекла. Ноги болять але тримаюсь за стіл і яюсь так ледь не впала. Тебе все немає. Отак прийдеш одного разу, а я валяюсь на підлозі. Це вже буде гаплик. Це вже тоді молюсь, щоб скоріше кінець прийшов і померла в дорозі в лікарню. Бо я там не зможу.

ПОЛІНА

Я не голодна. Нащо ти це робила, краще б відпочила. Піду руки помию.

Поліна іде в ванну мити руки. Плескіт води заглушає деякі слова бабусі Віки, чути приглушено звуки.

ВІКА

Так а що я б тоді їла? Тебе не дочекаєшся. А яйце з гречкою що ти варила я ще в обід з'їла.

ПОЛІНА (кричить.)

Скільки разів тобі казати, я не чую у ванній, вода тече!
Зачекай.

ВІКА

Та ти просто не хочеш мене чути. Поки що нічого немає в тебе. Грошей немає.

ПОЛІНА (кричить з туалету.)

Ну вони є.

ВІКА

Ну вони є. Тільки є.

Поліна виходить з туалету, стоїть за кріслом бабусі. Бабуся явно не в душі. Тарілки помити вони як совість брудна не дають крок зробити.

ПОЛІНА

Я поїду у Німеччину. Я вже готовлю виступ. Шоу.

Поліна іде на кухню, миє щойно куплені фрукти, розкладає на тарілку. Знову на сцені бабуся Віка.

ВІКА

Ой ну що там робити, що? Хто там на тебе чекає, на таку зірку? Гуляти? Чому хтось має оплачувати те щоб ти там стрибала. Що на тебе подивитися і сексом позайматися чи що. Німеччина. Ну як з тобою говорити я ніколи не знала. Ти що до матері рідної їдеш, до сестри? Якийсь там..хлопець.

ПОЛІНА

Ні!

ВІКА

Ну тобі це подобається? Тобі це подобається?

ПОЛІНА

Так! Дуже!

ВІКА

А туди скільки треба грошей взяти, друже? Ох ідеальне життя щоб ти заробляла, знайти тобі роботу. Щоб ти знала, зранку на роботу встала, зарплатню як синицю в долонях тримала. Ось тобі що треба. Заробила гроші, взяла відпустку і полетіла куди собі хочеш.

Поліна заходить з тарілкою фруктів до Віки, ставить тарілку на стіл. Відчуває навколо пустку.

ПОЛІНА

Що це ти мене дровичи цими грошима. Так вже нецікаво. Ти не

була і в половині країн де я була. Ти не бачила і половини того, що я бачила і пережила.

ВІКА

Ти знаєш, воно мені..Навіщо воно мені треба? Я ж не той хто..Це просто люди, які не можуть себе обуздати, яким гроші сиплються з неба. Як чоловік мій від алкоголю так і ти від цього. Ти б хоч успіх від цього мала, тоді б я про гроші тебе не питала!

ПОЛІНА

Чому ти вирішила, що..

ВІКА

Де, де успіх?

ПОЛІНА

Ну а як, як він має бути, червона доріжка, в пелюстках молочні ванни? Програма Світське життя, Канни.

ВІКА

Я своє слово сказала, мотайся, всьо. Тобі по здоров'ю не можна, ти вскочеш і будеш орати, виплескувати оце всьо.. Це збудження з тебе вилазить. Неправильно думаєш ти. Не думала я що так буде навіть у гіршому сні. Що скажуть про тебе люди. Що грамотна така дівка буде Де коли копійчку дадуть. А ти втратила стільки часу. Люди вже в 17 років думають ким я буду що я буду, яким ананасом.

ПОЛІНА

А в мене мама померла. Я тоді була підлітком. Я цього ніколи не забуду.

ВІКА

Ти і зараз підліток, Поля. Не подобається мені. Була б ти така актриса. Чи щось там. А тобі вже 25. Ну коли ти будеш вже цю славу здобувати?

ПОЛІНА

Ну це так поки що. Зараз так воно.

ВІКА

Мені б на такій роботі нудно було.

ПОЛІНА

А штампувати розчіски тобі не було нудно?

ВІКА

Там який колектив був! Не наркомани які! Завжди на дошці пошани! Ти мені ще розказувати будеш за моє життя, шмаркля мала! Я тебе виховала як мама, я тобі цю квартиру відписала!

А ти хочеш моєї смерті! Зачекай ще трошки, вже недовго залишилось!
Зможеш усе тут зжертити.

Поліна підходить до Віки дуже близько, сідає обличчя до обличчя.

ПОЛІНА

Так, дуже хочу твоєї смерті. А ти все живеш і живеш. Вже не знаю, що вдіяти! Довго живеш, неприлічно!

*Віка голосно плаче навзрид. Поліна збирає речі, в неї опущені плечі.
Віка з тарілки бере банан, повертається у кріслі навпроти екран чому б його просто не з`їсти, такий би могли продати на аукціоні Крістіс і жбурляє у Поліну зі всієї сили, коли Поліна проходить повз неї до коридору тихо як викрита містрес.*

ВІКА

Сука така! Іди звідси і не повертайся!

СЦЕНА 23. ІНТ. КІМНАТА У КАРПАТСЬКОМУ БУДИНКУ - НІЧ

ЮЛЯ

Ми зараз дивимося Самий умний
Бо одна з учасниць резиденції грала у ньому. А інша грала у
Любовь с первого взгляда вуайеризм це моя улюблена пара. А
я навіть у Поле чудес не грала. Хоч вся родина дивилася саме
оце. Батл тівібатл телевізійна реальність. Ба я часто її називала,
часто мені в дитинстві вона казала на клоузапи глядачів, що
показують у тівішоу, що це чуваки не рендомні. Мені не
вистачає охуєнності героя. Що камера їх спеціально обирає,
що родичей його вона спостерігає. Ось мама студента
Фельдмана гарна єврейська жінка зітхає кожен раз як син
невірно відповідає. Доволі високу беруть вони ноту, ечівлять
прекрасно свою роботу. Тю, це рендомні люди камерамани
дивляться всюди вишукують тіні вишукують пару, працює
всежерний суперкомп`ютер Купідон зводить людей
налагоджує сон.

Юля сидить за ноутбуком і читає на екрані.

Уважаемый Враджендра Кумар, отвечая на вопрос Ивана
Иванова «Материальный мир – лила (игра Кришны)
вы сказали, что материальное творение - это Его сон. В связи с
этим возникает вопрос, как в нереальность сна Господа
попадает атма? Иллюзия сна потому и называется иллюзией,
что в ней нет места чему-то реальному, не так ли?

ЮЛЯ

Сперто з просторів інету. Якого у моїй кімнаті просто нету.
Я сиджу і друкую у місці тусовки. Дуже багато різної масовки.
Документальний фільм. Натхнення. Слимачок без доміка.
Бридкий такий. Люди злі. Чи навпаки? Такі натхненні вони?
Тарас як Стас що у другому класі додався до нас. Він написав

люблю на своїй лінійці в школі Юлю. Люблю Юлю кордон бло я м'ясо не їм, МУМУМУ мукають корови МУМУМУ у цьому районі МУМУМУ у Стаса були під носом шмарклі МУМУМУ тому мені було дуже соромно. Соромно. Чисто випадково схожа історія. Як реагувати на аб'юз просто втекти. Як гірська річка до своєї мети. Соромно. Ця емоція не дає текти. Сенсам не дає рости. Прольот крана, настройка екрана. Відкрити серце велика рана. Цікаво, тут називають мене Матфієм. Я пишу увесь час. Апостол за жребієм, це його сила. Поліна Юдова. Лет іт бі світер. На самого умного я любила дрочити високої пристосованості у мене не відняти. Добре, бек ту сторі, ребята.

СЦЕНА 24. ІНТ. БУДИНОК КОСТІ - ДЕНЬ

Русанівські сади, дерев'яний будинок, машина часу на полиці. Поліна визирає з вікна на друзів - КОСТЯ художник власник дому (38) і АНЯ (теж 38) особистого розвитку провідниця розкладають картки для настільної гри "Розборка людини". Костя придумав її і там все якось непросто. Картки вкривають всю поверхню, біля них на терасі у басейні, у них у гостях: плаває черепаха Рафаель та біля нього чорна кішка Лілу. Кошка на черепашку. Панує атмосфера літньої радості, вони випивають і курять ромашку, жартують, сміються, співають. Джампкат грубая склейка.

КОСТЯ

Полічка вона взагалі шикарна тьян. Ми познайомились на цьому даху років три назад. Я не був тоді п'ян і ти як малиш посміхалась.

ПОЛІНА

Тоді ще була руда такса і маленька дівчинка, і ще твоя колишня дружина. Якась руда жінка. Ти показував свій комікс де була дуже на мене схожа дівчина. Ну ця героїня блондинка.

КОСТЯ

Річка творчість йога феї іноді самокопання. Я ж кажу. Цей будинок сакральний. Тут сироеди жили, дівчата сироедки. Ви б бачили які вони каструлі моркви стругали не їли жодної конфетки. І там така Настя була, Душа света вона себе називає. І в неї такі ножки були розроблені від сексу, такі як пляшечки налиті в такому світі ми жили колись. А тут у мене зараз є Анютка. Коуч особистісного розвитку та йога тічер. У Комаровського у Кашпіровського у Пінтасевича вона вчилась. Зустрілись у Андрюхі на дачі не можна інакше. Числа фібоначчі склалися і запалала зірка на небі. Анята приїхала в гості дивитись будинок і якось воно так вийшло що ми опинилися в ліжку.

АНЯ

Не привласнюй мене, я вільна жінка і знімаю у тебе кімнату, яких багато. Жартую, я вас всіх люблю, ай лав ю. Це тобі Полька лінгам від всіх дам

Аня жбурляє Поліні банан.

ПОЛІНА

Клас! Думки плодяться як собаки
У цьому місці. Злипаються як інь і ян.
Давай простіше, без самокопань.
Кричить той критик справжній нитік. Сьогодні Антуан скрипт
доктор й критик сказав мені що матеріал багатий. Річ річ. Лайк
е ріал біч. Чи можу я по благу цьому персонажу Ані або Каті
сіські доростить? У цьому завжди допоможу. Будь ласка,
глядачі, звертайтеся, я все можу.

Матфій все пише далі. Опустимо цього письма деталі.

*До Поліни заходить ТАРАС (38) це стрункий рудий програміст. Багато
філософського змісту. А не те що ви подумали. Це не гомофобний жарт. Знову 38?
Та ну скільки можна. Матриця, обережно! Оце вже фарт! Подаруночок кажуть
документалісти.*

Головне підготуйте соломки щоб було де сісти.

*Фарт фарт фарт Донт ду зет ін наблік. Тарас просто вривається. Раз! Мрії
збуваються.*

*Їдуть на лексусі, все як у Плексосі. Він був з Америки. У дівчат істерики. Шизоїд.
Тілідін.*

ТАРАС

Сьогодні я прокидаюсь у порожнечу вдивляюсь мама стоїть
наді мною дивиться. А в мене стоїть. Каже який ти класний.

ПОЛІНА

Оце так сон прекрасний! Клас. Я запишу собі ок?

ТАРАС

Краще тримай свій рот на замок.

*Костя і Аня за вікном цілуються. Про що вся ця н'єса, герої всі здулися. Арка- хуярка,
можливо ця сповідь іще працює. Костя тим часом піднімає тост і з веселим гаслом
нічого не чує. Радіо Костя ФМ.*

КОСТЯ

Немає проблем. Я батискаф надягаю. Так у безодню пірнаю
весело жити. І все одно я немножко недовлетворен. Я потерял
свой ключ и не мог попасть к себе в дом. У мене дві жриці, дві
провідниці. Дайкіні літають. На цій вулиці всі коти
Шредингера просто щезають. Дуалізму немає. Ігри престолів
тривають. Про це моя перша книга до речі.

СЦЕНА 25. ЕКСТ. ПОДВІР'Я КАРПАТСЬКОГО ДОМУ - РАНОК

ЮЛІЯ

Реп як войсовер відкриває наступний кадр, де у Поліни голі плечі. Вона у білому лексусі що скажуть глядачі ну нарешті. Файналлі. Самсінг сексі. Тарас відкриває люк і Поліна вже онтоп, її довге волосся розвивається на вітру співає Іггі Поп. Попа у неї класна, вона така пружня що хочеш ласнути. Можливо Поліна цілує його можливо. Але він тримає закритими губи і так же постійно. Ласощі пестоці. Пізніше він приревнує пізніше кине. Провітрити мозок у люці потрібно Поліні.

А Юля тим часом в Карпатах готує вербатім. Так би запросто міг і Тарас нападати. І не тільки Стас, це про всіх нас. Юлія іде на вечерю їсти цікаву печеню. Ми з нею.

СЦЕНА 26. ЕКСТ. НАДВОРІ ЗА СТОЛОМ. КРАСИВИЙ КАРПАТСЬКИЙ ДОМ.

Всі вечеряють. Сидить також Стас, розставив руки ширше плечей. Їсть м'ясо, говорить з напором. Стасу як не дивно 38, це вже правда життя. У Стаса із сексом не клас, він дуже довго шукає клітор. Не будем казати про інші дрібниці, бо у Стаса є автомат і я боюся що він може мене вбити. Дісклеймер шановне панство, із е біг ріск фор ю. Тейкінг ріск із імпортант так що захочеш вбити пліз зроби це софтли, не скері, лав ю.

СТАС

Я піднявся на гору. І думав, що це метафора мого життя. Лізеш на гору, а там нічого немає. Тільки сраний ресторан в якому на тебе ніхто не чекає. Тільки сраний ресторан. Я дуже закохався в Юльку. Вона не хоче. Тож я наївся грибів. І цей тріп був пророчим. Я у гори пішов і там побачив зірку. Це була така ящериця що ви її ніхто ніколи не бачили. Я простягнув до неї руку, відкрити долоню. Вона не хоче. Бля. Я б любив її всю всією своєю нерозтраченою любов'ю і всіх її родичів. Але все ж я вірю. Ми нову народимо расу і всі ресторани змем з полонин і на декілька тижнів я стану героєм новин. Батько нової раси, а люди всі підораси.

ГОЛОС З ЗАЛУ

А що даліше?

СТАС

Далі ми би зробили новий такий дуже іскренній такий світ. Тому що іскренності не хватає.

ГОЛОС З ЗАЛУ

Да. Ну а що ти націнаєш ми би людей повбивали.

СТАС

Та це не важливо. До чого це.

ГОЛОС З ЗАЛУ

Та це важливо. Какой ценой.

ГОЛОС З ЗАЛУ 2

Та хай розкаже. Не перебивайте.
Слово Стасіку дайте.

СТАС

Тому що..тому що..ну от якби у Юльки там якійсь комплекс
віни, у мене такий комплекс наприклад аби нікого не образити.
Там.

ГОЛОСИ З ЗАЛУ

Угу.

СТАС

Аби нікому не іспортить вечір.

ГОЛОСИ З ЗАЛУ

Розумієм.

СТАС

Ну а що робити може я такий хто портить вечір. Може я ХОЧУ
ЇБАТЬ ЯЩЕРИЦ І ЗАХВАТИВАТЬ МИР!

ГОЛОС З ЗАЛУ

Ето нормально. Ето абсолютно нормально.

ГОЛОС З ЗАЛУ 2

Ми тебе розумієм, Стас.

СТАС

І у мене буде питання до Саші.

ГОЛОСИ З ЗАЛУ

Угу.

СТАС

Який був героєм мого тріпу. Він був дуже неіскреннім,
закритим.

ГОЛОС З ЗАЛУ

Неіскреннім?

СТАС

Неєє, абсолютно. Питання таке, що ось позавчора наприклад,
він заявив що він ненавидить поляків. Я ще навіть перепитав
цю хуйню, тому що воно важливо..

ГОЛОС З ЗАЛУ

Запам`ятав, ти диви. Паранойяльний.

СТАС

І хотів дати йому в пику, але я цього не зробив. Не тому що він такий здоровий шкаф.

ГОЛОС З ЗАЛУ 2

Та Саша менше ніж ти. Саша більше?

СТАС

Але не хотів портити вечір. І тому мені захотілось щоб він проявив свою іскренность.

ГОЛОСИ З ЗАЛУ

Угу.

СТАС

Ну якби якщо він ненавидить поляків, то от мої предкі це шляхтичі Лев Борафальський.

ГОЛОС З ЗАЛУ

Прям серйозно. Такой хороший тріп. Про ящеріц.

Всі трохи сміються. Вдалині ірже кінь Пріжівальський.

СТАС

І мені хочеться дати йому в тикву.

ГОЛОС З ЗАЛУ

Нельзя портити прекрасний тріп про ящеріц

СТАС (перериває.)

ТА ПОХУЙ МЕНІ ВСЕ! Я ХОЧУ ЇБАТЬ ЯЩЕРІЦ БЛЯТЬ!

ГОЛОС З ЗАЛУ 2

Воот, я же говорила. Так при чому тут Паша і полякі. Ну нафіга ці націоналістичні штуки, ці б'які.

ГОЛОС З ЗАЛУ

Другий акт. Сюди іде Саша. Я ж казала, мідпойнт! А ви аркі-хуяркі. Працює!

СТАС

О Саша привіт. Ти сказав що ти ненавидиш поляків.

ГОЛОСИ З ЗАЛУ

Давай, знімай. Він хоче його бити. Маша, просто будь в курсі.

Підходить БУФЕТЧИЦЯ, власниця садиби, місцева розведчиця.

БУФЕТЧИЦЯ

А хто це кричить?

ГОЛОС З ЗАЛУ

Налякав? Це Стас з Сашею будуть би..розмовляти. Налякав вас?

БУФЕТЧИЦЯ

Я думаю хто то тут б'ється.

ГОЛОС З ЗАЛУ

Налякав?

БУФЕТЧИЦЯ

Та нє, нє. Все добре?

ГОЛОСИ З ЗАЛУ

Так, вони пішли розмовляти. Якщо треба ми його закриєм в кімнаті.

БУФЕТЧИЦЯ

В кімнаті не треба, він мені ще двері повибиває. Ну хай собі розмовляє.

Медитативна музика грає.

СЦЕНА 27. ЕКСТ. БУДИНОК КОСТІ - ДЕНЬ

Анна на килимку для йоги на фоні тераси.

АННА

And your anger should not be mitigated
It should not be repressed or alienated. It shouldn't even be managed.

Stoke that sucker. And then ride that wave of time to the top of the mountain and behind.

You can see a greater distance into the future and know the pathway because if you start trying to repress your anger in this moment, you're gonna get swallowed. By the wave of time. Anger in this moment is a valuable tool; it's not about your mind. It's about you rule.

You just have to use it. And not let it use you. Flames shooting out of every hole. I'm not in control. And he said as softly as he could

Аня складає долоні колодязем біля губ. Шепоче.

Go outside and sit down. And let it cool down.

And don't stand up until it does.

Як Кендрік Ламар співає. Be humble! Sit down! Клас!

СЦЕНА 28. ЕКСТ. ПОДВІР'Я КАРПАТСЬКОГО ДОМУ - ВЕЧІР

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ, жінка 55 документалістка знімає бійку Стаса і Саші. Продовжуєм

текста вечірку.

АННА

(voice over)

And people were looking at me like what's wrong with me.
And I swear to God if anybody had said anything There will be
blood.

It might have been their last words. So I just sat there
and sat there and sat there and pretty soon it started to get a rhythm.
Where before I was quite chaotic and it started to get a rhythm.
Once it started to get a rhythm, it started to get a pulsation. My
liver is tuning into my heart that gives me a crazy sensation. So the
raging fire of my liver was starting to tune to the pulse of my heart.
It crossed the barrier of the diaphragm and the solar plexus straight
to my guts. All of your unresolved issues are sitting rooted in that
subconscious clichés and those unresolved issues don't have to be
resolved by solely mind. I hope you don't mind.

СЦЕНА 29. ЕКСТ. НАДВОРІ ЗА СТОЛОМ. КРАСИВИЙ КАРПАТСЬКИЙ ДОМ.

Юля вже одна сидить за столом. Записує у блокнот. Їй за місяць треба написати сценарій, у неї цейтнот. Як у Поліни.

ЮЛЯ

Let me see, that was what my dad did to me. When he hit me- No
that's like the long way around that will take you a thousand
lifemiles. What you're doing is you just flying through space-time
right you're just flying through space-time right you're just flying.
So passion into communication, liver into heart, so is becoming
passion was becoming compassion and I can feel it in my blood..

СЦЕНА 30. ІНТ. МАРШРУТКА НА РУСАНІВСЬКІ САДИ - ДЕНЬ

Поліна їде у маршрутці на Русанівські сади до Кості і Ані. Вона розмовляє з батьком по телефону, фактажно. Просить про гроші. Віктор каже

ВІКТОР

Можливо, завтра

“Можливо, завтра”, - відповідає батько. У салон заходить подруга Поліни, актриса ЛІЗА (35, руда жінка).

Вони розмовляють про колір волосся, що у рудих немає душі. Ліза відповідає, що в неї є три чорні волосини на нозі. Жінки сміються. Поліна їде до Кості.

СЦЕНА 31. ІНТ. БУДИНОК КОСТІ - ДЕНЬ

Костя сидить перед Космолота екранами. Ділиться з нами своїми ранами.

КОСТЯ

Іноді як сектант я шукаю

Сліпо вірю у перемогу
 Ще трохи і цифри на екрані
 Всі ці кавунчики стануть її дупкою
 Всі знають жінки люблять
 Здорову багату пару.
 Джакузі це не проблема.
 Якщо в тебе є гроші ти такий хороший
 Одразу для всіх.

Поліна заходить додому. Лізе разом з Анею до Кості нагору.

ПОЛІНА
 Що б ти робив з грошима?

КОСТЯ
 Та в мене цих ідей на тріллиони людей
 До нас прийде атмосферний тиск.
 Він тисне і тисне. Я бачу фею.
 Я бачу німфу біля себе. У нас є контакт
 Наші руки і ноги плетуться у такт.
 Це не я і не вона, це щось більше
 Якась лава. Яка на нас
 Тисне і Поля...Ну ти ракета історії.
 Ти як дельфін як комета.
 Носійка Света. Але Аня моя лошадка.
 Всі знають що ти моя сладка.

Костя цілує Аню у губи.

КОСТЯ
 На цій вулиці як кот Шредингера
 Я шукаю свою кошку
 На невідомой дорожке
 Її знайду. Вкушу.

АНЯ
 Я хотіла поділитися.

ПОЛІНА
 Ідеєю. Коли була маленька
 Я переживала що ідеї можуть пропасти, їх
 можна
 Вкрасти.

КОСТЯ
 Так хай же бояться ті,
 У кого творча імпотенція
 У кого тільки одна ідея
 І та зла квінтесенція.
 Мені не по душі така фігня.

ТАРАС

Привіт. Мене звать Тарас.

СЦЕНА 32. ІНТ. КІМНАТА У КАРПАТСЬКОМУ БУДИНКУ - ДЕНЬ

Юля дивиться у вікно. Споглядає дітей, що в басейні кричать. В неї на ноуті грає Інджойкін Ідуций к реке Ты смеешься опять Но тебе не понятъ

ЮЛІЯ

Як у найгіршому фільмі. Горе- митець, дізастер артист. Давайте ще герої будуть вітатись. Це нам не завадить це клас.

СЦЕНА 33. ІНТ. БУДИНОК КОСТІ - ДЕНЬ

КОСТЯ

Тарас, мій американський друг! Як ми з тобою разом в могиляєці за одними дівчатами тужили разом тусили. В готелі, отета било время.

ТАРАС

Тепер в Америці не знайдеш щирих дам. Там дефіцит.

Костя іде на терасу курить папіросу. Аня за ним. Його любов під вопросом.

КОСТЯ

Він сам з Черкас, він був товстим тоді Тарас. Багато працював програмував і в Кремнієвій долині звар'ював.

АНЯ

Скільки йому років?

КОСТЯ

38. Думаю він тут шукає собі дружину. Хоч і всі кажуть що він гей. Тойота тундра. Гіперкомпенсація. Одяг на два розміри більше.

АНЯ

Впізнаю. Це я в дитинстві. Ну брат мене пресував. Батько бухав. Можливо комплексував через розмір.

У Ані синдром дефіцита уваги. Возможно.

АНЯ

Кружка ой дивіться яка кружка у

мене. У Тараса теж така травма?

СЦЕНА 34. ЕКСТ. КАРПАТСЬКА РІЧКА - ДЕНЬ

Юля сидить на камінні в купальнику, пише в вологий блокнот сповідально.

ЮЛЯ

У Тараса класна машина, квартира,
Життя в Америці дає Тарасу силу.
Свобода - это осознанная необходимость.
Якийсь Готтенгот в Африці живьот
Готтентотська мораль расистська видумка.
Зло і добро.
Зло це коли обертається коло це коли сусід
мою корову вкрав,
А добро коли я корову у сусіда вкрав.
Раббі Галілей казав, майже як Кант
Роби з собою як з іншим. Універсальне
правило етики.

(записує у блокнот)

Я дозволяю собі бути слабкою
Записувати власне спілкування
Записувати образи власну естетику
Міхаїла Круга міфопоетику.
Записувати образи на бабусю у стройному
Рядку в зошиті в клітинку.
На обкладинці позаду стереоматична
картинка.
Я ніби опинилась у дитинстві бачу
Убивство задзеркальної
Своєї маленької гусені. Пам`ятаю
Моменти коли ще мама мене трирічну
Спати вкладала. Вона на репіті розчавлює
Своїми ногами. Одного разу ту гусінь мою.

Лунають слова космонавта Гагаріна.

ВЕДУЧИЙ

When are we going to see the color film which everybody here are
anxious to see.

ГАГАРІН

Видите ли, мне трудно сказать когда вы увидите этот фильм.
Так как так как это зависит не от меня.

СЦЕНА 35. ІНТ. КІМНАТА У КАРПАТСЬКОМУ БУДИНКУ

*Юля пише у блокнот за столом. Біля неї інші сценаристки. Пляшки з пивом вином.
Конячим лайном коня Пріжівальського несе здалеку. В колекцію екзотичних запахів
додано заліком.*

ЮЛЯ

Персонаж. Місце і час.

Заглядаю до колеги у лептоп
У неї готові 30 сцен. Перемен требаєт
Мій стиль життя. Сіжки пиво зранку
Кава травка як корабліки драгз
Іноді іт вері сакз. Просто люді пливуть за
покликом долі. Сьогодні купались у Мікві,
питання доволі.
Прості і неприбуткові. Ділянки моєї душі.
Прозорі води. Перегортались догори ногами.
Грالی. Стрибали
Згори униз. Просто раділи, відчували до
сліз. Реальність життя
Коли пишеш уходиш у річкову воду.
Повернемося до справи. Щоб всі сказали
вау, щоб ми виїжджали на матеріалі. Вау.
Повернемося до справи. Ось чому не
отримала насолоду. Для творчості потрібна
гаряча воля до споглядання.

СТАС

Що?

ЮЛЯ

Ого. Це вже гаряче. Дайте мені цю жовту
карпатську воду.

СТАС

Я колись забув викликати доллі.

ЮЛЯ

Моллі, перкосет. Творчість потребує
задоволення найнижчих потреб. Овечка Доллі крутиться
навколо земної кулі знімає нас з тобою.

СВЕТА

Я просто вчора розповідала
Дівчатам про вздрочування. Два бухаря,
уволить із колгоспу що вони тут тільки
роблять
Як виявилось, хряки привикають до одних
рук.
Хороша ідея для комедії. Дівчина питає
А чим ви займаєтесь по жізні?
Свинокол ще є професія. Таке шило у нього
Свої ритуальчики він гуляє зі свинею а
Потім чік-чік.

СТАС

В серце її треба! Чого ви думаєте що душі тварин підуть у землю? 400 років до нашої ери, ну ми ж знаємо що Екклезіаст це Соломон? Одна з пізніх книг Біблії.

СЦЕНА 36. ІНТ. БУДИНОК КОСТІ - ДЕНЬ

АНЯ

Набридли інтелектуальні розмови, повернемося до Полі. Жила грішно померла смішно.

КОСТЯ

Я тебе в себе содержу.

Костя підіймає тост і всі друзі випивають.

СЦЕНА 37. ІНТ. МАШИНА ТАРАСА - ВЕЧІР

Поліна вже в машині Тарасу співає.

Він спостерігає. Йому цікаво.

ПОЛІНА

Тарас. Що мене відрізняє
Від того чувака. Нічого?
Санін он завіщає свій череп театру глобус.

Поля у машині Тараса. Вона вже п'яна але тримається на ногах.

І навіть записує неокортекс у блокнот. У Поліни цейтнот.

ПОЛІНА

Я курю останню сигарету і думаю про те,
щоб написати Костін реп потрібно перейти у
його стан. У його свідомість
У його мозок. Він багато курить, нюхає
пришвидшує
Колооберт днів. Ідей. Фантазій і це
Найбільший його гейм, фейерплей. Де він
Читерить. Як він сам каже. Сьогодні так
А завтра як карта ляже.
Ізі кам ізі гоу. Все спустив. Да такі часи.
Ну шо я куплю квартиру? Сидіти з пачкою
зефіру
У чотирьох стінах? Я купив будинок.
Фундамент ріс.
Допоки гроші не закінчились.

СЦЕНА 38. ІНТ. У ЛЕКСУСІ - ДЕНЬ

Поліна на пасажирському сидінні біля Тараса. Вона його Прикраса. Він тверезий і резвий. Поліна підзарядилась напасом, Тарас відкриває люк. Поліна і досі співає як Михайл Круг.

Просто тому що їй це по кайфу. Співати, голову у отвір нагорі виставляти.

Вона зменшує пафос і романтику навкруги. Волосся Поліни

Розвиває як очерет на вітру.

Все місто Поліну вітає.

Вона радіє. Можливо вона зустріла свою людину.

Поліна сідає знов до салону, бачить у дзеркалі маму раптово. Їй страшно.

Вона дивиться на Тараса.

Молодий батько сидить замість Тараса. Біля неї. Як у дитинстві, у найпершій сцені.

Вона цілує Тараса в губи яскраво так ново

Солодко пристрасно

Так здорово. Але боїться. Він не відкриває губи коли цілується.

СЦЕНА 39. ЕКСТ. КАРПАТСЬКА РІЧКА

ЮЛІЯ

Це на камеру ніхто не розкаже. Зараз в період війни.

Зараз це вже політика. ПіАр технології.

За кожною армією іде ще

Караван.

Поліна приїхала. Який далі план?

До Юлі підходить Свєта швидка як рокета з пляшкою.

СВЄТА

Сильная независимая женщина вышла за алкоголем.

Банальненька, а хочет выебнуться. Чувство ритма и визуальная

эстетика. Не нужна конкретика. Не хочу смотреть всю эту

блядь еботню фестивальную. Не знаю сделает ли он меня

лучше?

ЮЛІЯ

А після Службового роману?

СВЄТА

Та там оно хоть профессиональное.

ЛЕКЦІЯ 40. ІНТ. ТЕАТРАЛЬНА ЗАЛА - ДЕНЬ

Лунає хор голосів із залу. Юля на сцені протистоїть цій системі.

ГОЛОС ЗІ СЦЕНИ 1

Чому суперсила не працює?

ГОЛОС ЗІ СЦЕНИ 2

Вона не бере на себе відповідальність! У цьому банальність.

ГОЛОС ЗІ СЦЕНИ 1

Де вона, точка нормальності?

ГОЛОС ЗІ СЦЕНИ 2

Чому їй не везе? Може вона голосувала за ЗЕ?

ГОЛОС ЗІ СЦЕНИ 1

Зеленський ображається, коли його критикують.

Зі стільця встає Ліза. Ліза виходить, намагаючись зробити це непомітно. Ліза вийшла.

ГОЛОС ЗІ СЦЕНИ 2

Ліза ти нам нужна.

ГОЛОС ЗІ СЦЕНИ 1

Бабуся можливо принесла неймовірну жертву, напиши сцену щоб ми її полюбили. А не хотіли зжертви.

Лунає фрагмент інтерв'ю сценариста Чарлі Кауфмана.

ВЕДУЧА

Life is so wast and complicated and he tries desperately to write a play about it. But it`s impossible it just goes out of his hands. Because reality is very complicated and totally without structure. How do you relate to fact to possibility or impossibility to tell the story.

ЧАРЛІ КАУФМАН

I always come up against it when I`m working. I guess it`s one of the reasons my stuff is very self consciuos because I`m always trying sort of to be inclusive of that consciousness. That makes to me sense so. Yeah. I think I`m not very interested in stories. I guess cause I think stories are kind of polished and seen from a distance. I wanna try to do stuff when it feels like it`s immersed when I am immersed in it when I`m working on it. And that the audience will experience that immersion or that the chaos and confusion of of actual existence as opposed to story where there`s beginning a middle and an end and a kind of a distance in the perspective and kind of lifeless and all this stuff. That doesn`t really seem a part of

an actual moment to moment life that I have. Does that make any sense?

ВЕДУЧА

Yeah yeah. But it's impossible it just goes out of hands.

СЦЕНА 41. ІНТ. ФОЙЄ ТЕАТРУ - ДЕНЬ

Ліза підходить до Юлі, яка стоїть біля вікна і дивиться на банер "Найди себя".

ЛІЗА

Малая, Расскажи что случилось.

Юля дивиться на Лізу.

ЮЛЯ

Життя набагато складніше

Ніж ті історії, які ми про нього складаємо,

Ті історії які ми про себе розповідаємо.

Бажання вийти на точку дотику, знайти розрив між історіями.

І ти розумієш що це неможливо але принаймні робиш крок.

Чи віриш ти у любов с першого взгляда?

Всі хором.

ГОЛОСИ ЗІ СЦЕНИ

Ніколи.

ЮЛЯ

Так вам і надо.

СЦЕНА 42. ІНТ. БАЛКОН В КВАРТИРІ НА ПОДОЛІ - ВЕЧІР

Юлія стоїть на балконі, пише щось у блокноті.

ЮЛІЯ

Бачити світ через сітку екрану вікон

віндовз пікселайзд ворд.

Як на обличчі у Олі яка перед проектором розповідає свою

історію. Як великі губи румуна. Дякую Андрію що як клешами

витагнув з мене дитину. Ідею дитину. Авторка бачить

матрицю. Пікселі. А можливо і ні.

Не вірте всякій брехні. Просто дивіться на себе моїми

зелено-червоними очима. Що я фантазую має драматичну

причину.

На вулиці грає пісня з Бременських музикантів.

ЮЛЯ

Якщо чесно мені ерліхь гезагт вже потрібна дистанція.

Дистанція це життя. Коронавірусне відкриття.

Але я хочу і близькості одночасно. Води карпатської води мені. Я хочу пірнути, але не туди. Пробаблі.
Розболілася як бородавка на лівій нозі.
Дуже відкрито і надто широко.

Чутно крики із сусідньої кімнати, там чоловіки дивляться футбольний матч, їх багато.

ЧОЛОВІКИ

Ну! Ну! Ну! Да шо ж ви робите!

ЮЛІЯ

Я роблю що хочу. У літературі пророчій
я ласий шматочок. Я пірнаю туди щоб віднайти процес життя.
Реальні плечі чоловічі жіночі, неважливо корочі. Щоб
спертися і стрімголов головою в холодне речення. На успіх
приречено. Немає іншої опції. Потрачено. Страчено всі надії
відтворить тінь. Падає. Гра довжиною у вічність. Дайте мені
показати дещо практично.
Білявка іде на камеру, поправляє довге волосся. Її знімає інша
гарненька пані і все це на фоні собору.
На балкон неочікувано заходить Стас. Він сідає.

ЮЛІЯ

З хлопцем зараз на балконі вона відчуває рідне таке. Стримує
потяг. Думки дер цуг іст абгефарен.
Я спеціально не дивлюсь адаптацію, і не збираюсь
спрощувати. Тут буду тільки нарощувати. Віі? Ні.
Ні війні. Ці страшні картинки із повсякденності. Водії що
возять груз 200. Балабанов у реальності. Його обличчя
просякнуте болем. Французький актор. Моніка Белуччі.
Невідворотність.

СТАС

(співає пісню Зіброва)

Я і друзів розумів, і ворогів умів прощати...Коли-небудь ми
знайдем той шматок на твоїй жопі і наб`єм там два слова Бог є.
АУЕ арестантський устав один. Один в поле не воин. Один є
богом поезії, перемоги та полювання. Послухайте далі Юлі
зізнання.

ЮЛІЯ

Як морозиво у руці. Як кадр на фоні собору.
Як машини рулять на районі. Червона рута на фоні. Як твій
голос у телефоні. Я не хочу але відчуваю і вчиняю дякуючи
цим потягам. Бачу картинку прострочену.

Юлія звертається до Стаса, показує на порожню коробку.

ЮЛІЯ

Що розстріляла тебе? Залишилась тільки одна сигарета.

СТАС

Та нічого я собі нову пачку куплю.
Вообщє треба менше курить.

ЮЛІЯ

Це виглядає охуєнно. Чи наповнено воно змістом? Напевно.
Дякую тобі Стасік за все. ОМ. Ганжуберсерки сучасності.
Паліндром. Матриці читери. Будуть вам тексти свої щиро
начитувать. Дерзко іноді буде мерзко ти прикрути его роздуге.
Надто жонатий візник прямо в очі смотрі. Екшен рієкшен
консіквенсіз. Просто живи.
В ритмі в груві цей текст на зламї реальності.
Боюсь повторів і банальності. Це експеримент. Співіснування
реальності у постдокументальності.
Ви хочете іскренності? Отримаєте її.
Як місяць на обрії. Все. Я втомилась писати вірші. Все. Я хочу
зачитати щось зі старого добре забутого. Поліна дивилась на
свої маленькі ручки. Просто шукала шляхи. Бігала з місця на
місце. Намагалась дістати ключі. Викопати сенси. На битві
екстрасенсів. Якщо ми в тераріумі змії і ящериці навкруги. Я
озираюсь. Шукаю шляхи.

Кричать футбольні вболівальники чоловіки.

ЧОЛОВІКИ

Ой ой ой ой ой ой ой ой

ЮЛІЯ

По цьому дроту самі гудки.
Всі зайняті телефонні будки.
Абонент недоступний. Так і ти. Не голити литки. Маленька
дівчинка на плечах у тата. А тато на моноколесі. Просто летить
як уві сні.

*Лунає ще один фрагмент з інтерв'єю Чарлі Кауфмана, почуйте голос натхненного
автора.*

ЧАРЛІ КАУФМАН

I'm not worried about the possibility of failure. I think there are
certain parts in my life where I'm more brave than others. That I
think that maybe work. I'm more brave than in actual life. Well
there is no question.

Це вже майже фінал.

СЦЕНА 43. ЕКСТ. БАБИН ЯР - НІЧ

*Стас катає Юлю на мотоциклі. Не теряй любопитство даже еслі все циклічно,
пише Курган.*

ЮЛЯ

Спуститися у будинок для гноміків? Легко! Проплоти у них у вікні? Та легше завдання і не знайти.

А ось зробити крок назустріч людям. До зірок їхніх підійти. У притул. До дверей не притулятися. Як уві сні посміхатися. Рими прозорі й ясні. Вибити пляшку у друга з руки. Своєю любов'ю. Робити йогу. Курити важливі книжки. Він іде трохи ззаду. По заду. Спостерігає, погляд його ласкає. У неї все добре с чувством форми. Не зрадити цій реальності, увійти у аннали буквальності. Що важко? Добре, ми повернемось згодом. Краще ти вже веди цю розмову. Перехоплюй цей текст. Клас. Клас. Відчуй екстаз.

Лунають жіночі звуки із порно ролика.

ЮЛЯ

Текста який твориться тут і зараз.

ВІКТОР

Ти маєш краще одягатись.
Чоловіки люблять глазами.

Тут грає якась пригружаюча музика з потужними басами.

ЮЛЯ

Босими ногами стояти на землі. Зелений траві.
Ноги догори.

ІННА

Ти на себе посматрі!

ЮЛЯ

Її слова лунають в голові. Відпусти і прости. Ти в моїй голові. Констебль на пості. Спостерігач реальності. Читери з оглядового колеса. Вийди на гору і запали зірку. Профіль 4/6. Генерую з даху. Спостерігаю. Власні емоції так випускаю. Спостерігаю. Прапор хитаю. Хто був до мене. На цій горі. На цій вишині. Мої вірші лягають у гарні магичні пісні. Мого племені. Просто розкопую білими лапами. Так, без мети. Просто розкопую ями землі. Без сенсу і докору. Просто плести цю павутину. Така концентрація поганих подій що ти виходиш за рамки історії і не підключаєшся. Тому я співаю пісні а ти лаєшся. Після согласних ідуть голосні. Крики зойки світочі епохи.

Світ похоті. Старих героїв. Дядя Міша проходить мимо. Я не знецінюю нюю історію. Я обираю свою траєкторію. У мене все є. Але

До останнього я пручаюсь вагаюсь. Купую пачку цигарок, пару курю остальні викидаю. Тихо кайфую спостерігаю подвоєних кошек. Я пахну мускусом щирості уксусом на шії.

СТАС

Ну то я не нарошно!

ЮЛЯ

Залишилось тільки розвинути любовні лінії. Можливо Поліна така героїня що більше хоче собаку? А ті кавалери всі у сраку? На всіх чотирьох доповзи до любові. Безумовно люби. Не за сторони трикутника А Бе і Це, не за раз два три. Крапка. Кома. Карма -кома. Ось що буде замість фіналу. Будуть повтори. Якщо Жадан приходив до тебе уві сні.

Лунає звук стріли, яка уходить в дерево.

ЮЛЯ

Після согласних ідуть голосні. Я один раз тільки грала в своєму житті. Чи декілька. Но не награвала. Я не думала про наслідки. Не аналізувала. Консіквенсіз. Схоже на відрижку. Знак 30 на ямі. Вона не шукає сенсів. Все. Це точно крапка.

Лунає бій годинника на Подолі.

ЧОЛОВІКИ

Сука! Молодець! Оооооооо

ЮЛЯ

За согласними ідуть приголосні.
Він переходить з російської на українську коли до мене говорить.

ЧОЛОВІКИ

Йеєєєєє! Йооооооо!

СЦЕНА 44. ЕКСТ. ВУЛИЦЯ - НІЧ

Пара проходить повз. Юля підслуховує його мозг.

ЧОЛОВІК

Це як залежність. Від алкоголю, наркотиків, а тут від стосунків. Пригоди невротиків. Від іншої людини. Це коли людині погано, а вона у цих стосунках перебуває. Її по єбалу бьють а її це тримає. Я почитав подивився на цю тему. І ти знаєш? Помогло! Став цікавитися езотерикою, трохи цього трохи тово. І всюди бачив: люди які нас бісять яких ми не сприймаєм це ми самі. Ці ситуації виникають постійно тоді. Пробач і прости. Зубами шорхоти.

Лунає пісня про Малковичів. На мотив Йєстердей. На губній гармошці грає Стас, Юля співає. Їм разом клас.

ГОЛОС ЗІ СЦЕНИ

Колись треба робити фінал. Цей монолог уже заїбав.

ЮЛІЯ

Чому це повторюється? Можна зупинитися
але я не хочу не можу. Ірейз хісторі райт рекордз написано у
хлопця на футболці. Я бігла за ним по вулиці щоб записати ці
слова у колонці.

Лунають звуки з порно-роліка.

ГОЛОС ЗІ СЦЕНИ

Я всегда за рулем дровичь люблю. Голодная сучка хочет
кончить о да о да. Ой куда я еду.

She's riding like in GTA.

ГОЛОС ЗІ СЦЕНИ

Мало тебе да? Еще хочешь?

СТАС

На прощання анекдот. Сидять три бабусі на лавочці. Одна
каже мій внук ботаніком буде. Якись кущі вирощує, суше,
змішує. Каже тоді друга бабуся а мій мабуть медиком буде.
Якись препарати додому приносе, шприци, шось варить у
колбах собі нагриває. Третя бабуся тоді вступає. А мій мабуть
буде дальнобойщиком. Приносить бензин на марлю капає
нюхає сідає і каже: Ну всьо бабка, я от`їзжаю.

КІНЕЦЬ

Я Гончар Юлія Миколаївна погоджуюсь на публікацію своєї п'єси ЧИТЕРИ на
сайті <https://ukrdramahub.blogspot.com> і погоджуюсь на вільний доступ до неї
усіх бажаючих. Будь-яке використання моїх текстів можливе тільки за згодою
зі мною.